

ben organitzats a la mar, els faltava preparació per a la lluita per terra. Havien segrestat el francès Le Ponant, un iot de luxe, i just quan volien tocar el dos amb els dos milions del rescat prop d'Eyl, de sobte, un helicòpter francès ja retronysa sobre l'estepa i unitats especials obrien foc. Des de llavors sis dels pirates estan arrestats a França; els militars van poder recuperar part del rescat.

Després d'això els pirates han demanat ajuda als islamistes. Alguns clans ara els paguen un 5% o 10% dels rescats en canvi de serveis de protecció terrestre. N'hi ha prou per a tothom: només l'any passat els pirates somalis van embutxacar-se entre 30 milions i 100 milions de dòlars de rescats.

Tots els altres clans pirates prefereixen assegurar les bases terrestres ells mateixos. Sembla que milicians d'al-Shaabab van perseguir pirates durant 45 dies des del juliol de l'any passat per terrenys de Hobyó. Es tractava d'una formació bàsica d'infanteria, tàctica i comunicació per terra. Un milió de dòlars és el preu que calculen els experts del *Jane's Intelligence Review* per al curs complet.

Els islamistes no reben tan sols diners dels pirates. També els fan introduir armes de contraban, i sovint els pirates ho aprofiten per portar algun aparell que els sigui útil. Durant un transport de l'octubre de l'any passat, per exemple, els pirates van procurar-se quatre canons antiaeris de tipus ZU-23, un model digne de crèdit. Siguin on siguin, aquests canons posarien els pilots d'helicòpters en situacions delicades.

D'una altra banda, els vaixells de transport es troben indefensos, exposats als pirates. Poden accelerar, poden provar d'esquivar-los, "però qualsevol llanxa és més ràpida que no nosaltres", es queixa un oficial del vaixell de càrrega alemany. Diu que un altre proble-

ma propi són precisament els vaixells de l'operació *Enduring Freedom* dels EUA. Demanen per ràdio als vaixells mercants dades sobre l'origen, el rumb i el destí. I els pirates escolten.

Igualment problemàtic sembla el sistema AIS, obligatori des del 2004, amb què es pretenen evitar col·lisions mitjançant l'enviament constant de dades sobre l'embarcació a tots els altres vaixells de la zona marítima. Els receptors no tenen la compra restringida; a Alemanya es poden adquirir aproximadament per 360 euros.

Si bé els vaixells de guerra poden protegir els mercants al golf d'Aden perquè passin per un corredor controlat, els pirates han reaccionat de seguit. Ara, sovint, amb un vaixell d'abastament, duen els petits bots d'atac oceà Índic endins. Cap marina del món no té prou vaixells per a cobrir tot aquest espai.

Així i tot, Hillary Clinton va anunciar dimecres passat un pla de quatre punts per tal de frenar la pirateria. En tots els quatre punts es tractava només de converses. Però va insinuar que també es podrien atacar les bases terrestres dels pirates.

El vice-almirall de la marina Kevin Cosgriff, fins l'any passat comandant superior de la marina dels EUA a l'Orient Mitjà, diferencia dues variants. En un "desembarcament petit" les unitats militars només destruirien els bots, les reserves de combustible i les bases dels pirates. En un "desembarcament gran" podrien entrar als nius dels pirates i caçar els capitosts, una tàctica amb un risc incalculable, segons el vice-almirall.

Una alternativa intel·ligent és allò que s'anomena *contenció*, variant que proposa la confederació internacional de companyies marítimes. Els pirates necessiten ports, i a Somàlia n'hi ha pocs: principalment Xarardheere, Hobyó, Eyl i Boosaaso. Un vaixell de guerra davant de cada port podria evitar que salpessin bots armats. Això és molt més fàcil que no pas controlar tot un oceà.

Matthias Gebauer, John Goetz, Clemens Höges, Horand Knaup, Marcel Rosenbach, Stefan Simons, Alexander Szandar, Andreas Ulrich

Traducció de M. Mercé Ardiaca

Fa uns dies, Sondhi Limthongkul, el líder del govern lleial dels Camises Grogues, es va salvar d'un intent d'assassinat. Limthongkul havia estat sempre un dels vostres adversaris més aferrissats...

—Va ser el govern, que va declarar l'estat d'emergència. Tot i haver-hi eleccions, el govern va utilitzar el poder pitjor que en un cop d'estat. Ho controla tot, pot escorcollar i detenir sense cap mena d'ordre i se salta tots els drets humans. És un govern que té llicència per a matar. Tinc la impressió que ha començat la fase de les "matances de fer net" o, dit d'una altra manera, d'eliminar qualsevol que tingui massa informació sobre la conspiració contra mi per part dels qui detenen el poder.

—Oficialment, dues persones van morir als darrers disturbis i 123 en van resultar ferides. Vós discutiu aquestes xifres?

—Són una mentida absoluta.

—En teniu proves?

—Després de dir que hi havia només dos morts, vam trobar dos membres dels Camises Vermelles amb les mans lligades a l'esquena al riu Chao Praya. Continuem buscant-ne més.

—El món està molt alarmat amb els esdeveniments del vostre país. Com és que duri tant, aquesta crisi?

—L'elit política està preocupada perquè el meu equip i jo hem continuat essent populars i conservant poder, com ells abans. Voldrien un canvi de poder cap a l'altre bàndol, els demòcrates, però no ho poden fer per mitjans democràtics. Ara utilitzen qualsevol mitjà. Van intentar debades assassinar-me. També van organitzar protestes, amb ben poc seguiment, però els serviren d'excusa per al cop d'estat. Després del cop, van polititzar el sistema de justícia i em van condemnar, a mi i també la meua família. Tot seguit van crear una constitució il·legal. Així i tot, el poble ens continua votant. És una cosa que altera molt Bangkok. Per això mateix es va esdevenir l'última revolta.

—Com en pot sortir, Tailàndia, d'aquest tràngol?

—Mentre la lluita pel poder no sigui transparent i amb mitjans democràtics, tot quedarà encallat. Nosaltres no ens podrem moure. S'ha utilitzat la justícia per apuntalar una llei per a uns i una altra per a uns altres: és indulgent amb l'un sector

L'any passat, els pirates somalis van embutxacar-se entre 30 i 100 milions en rescats

“Els tailandesos patim una democràcia només vàlida per a una elit”

Thaksin Shinawatra (San Kamphaeng, Tailàndia, 1949) fou primer ministre del seu país del 2001 al 2006, any en què fou destituït per un cop militar. Des de l'exili, parla de la revolta recent dels seus seguidors contra el govern de Bangkok i de la funció que hauria d'exercir el rei.

i brutal amb l'altre. L'única sortida és la reconciliació.

—**Heu demanat al rei Buhmibol que intervingui per aturar la crisi. Com és que encara no ha fet res?**

—No ho sé. No en puc dir res, de la monarquia.

—**Però la paraula del rei és totalment decisiva.**

—És l'única persona capaç de reconciliar. No ho pot fer ningú més. Fa tres anys que observo el meu país des de fora. No hi ha hagut cap millora.

—**La crisi de Tailàndia també és una crisi de la monarquia?**

—Sa Majestat té 81 anys. Li desitgem una llarga vida. Alhora esperem que continuï gaudint del respecte de tots els tailandesos. Per a mi, com a tailandès, resulta difícil dir-ne res més. Els tailandesos no tenim gaire llibertat d'expressió.

—**Però ara sou a Dubayy, i no pas a Tailàndia, i sou completament lliure de dir què vulgueu.**

—Però haig d'anar molt i molt amb compte, com a tailandès i en qualitat d'ex-primer ministre. Realment respecto Sa Majestat.

—**En una altra època, éreu considerat un confident del rei.**

—Sí, però les persones que l'envolten m'han arribat a odiar. El president del consell privat [grup d'assessors de la monarquia] i l'ex-primer ministre de la junta militar van intentar enderrocar-me per mitjà d'un cop d'estat.

—**I considereu que aquests homes són responsables de l'actual crisi?**

EL TEMPS

—El meu govern va ser elegit democràticament i va guanyar per una majoria aclaparadora. Ara sóc com una rata tancada a casa. Tenen tant de deler d'empaitar-me que per aconseguir-ho cremarien la casa i tot.

—**Els vostres adversaris afirmen que vós vau provocar la darrera conflagració, desfermant les protestes des de l'estranger.**

—Haig de donar suport moral al poble. Però quan diem que volem una revolució, volem dir amb mitjans pacífics. Els tailandesos hem patit molt temps una democràcia només vàlida per a uns quants: l'elit política de Bangkok.

—**En amplis sectors de la població continueu tenint una gran popularitat. Això significa que també teniu responsabilitats. No podrieu fer res més per apaivagar la situació actual?**

—No hi ha res a fer. L'única alternativa és una àmplia reconciliació. Nosaltres utilitzem mitjans pacífics. A Tailàndia, la violència ve de les forces armades que tenen el suport governamental. Són els qui es barregen entre els qui protesten, que maten gent i creen caos.

—**Quins plans personals teniu ara mateix?**

—Viatjo molt i, en general, no m'estic enlloc més de quinze dies. Tinc assumptes per resoldre. Les comissions dels Camises Vermelles treballen de manera independent i prenen les seves pròpies decisions; de vegades em demanen consell, però no tenen l'obligació de creure en mi. No els dono suport econòmic perquè m'han congelat els fons que tenia a Tailàndia i no dispo de gaires diners.

—**El govern us ha retirat el passaport. Com ho feu, per viatjar?**

—Tinc passaports d'uns altres països. Amics i dirigents de l'estranger m'han ofert la ciutadania honorària, passaport o documents per a desplaçar-me. El president nicaragüenc, Daniel Ortega, em dona un suport incondicional i el seu país m'ha ofert un passaport diplomàtic.

—**Com es pot aconseguir una pau duradora a Tailàndia?**

—Tots dos bàndols han comès errors. És l'hora de reconciliar-se, de perdonar-se mútuament, d'oblidar el passat i de mirar endavant. Ens hem de convertir en una sola nació i un sol poble. Però jo no reconeixeré l'actual primer ministre i l'altre bàndol no m'acceptarà. Hi ha d'ajudar el rei. Hem de redactar una constitució democràtica i després preparar noves eleccions.

Bernhard Zand

Traducció de Carme Geronès